

Sygn. akt I C 2796/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny

Przewodniczący SSR Karol Dryjański

Protokolant Katarzyna Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B. i G. B.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnych kwotę 1.617 zł (jeden tysiąc sześćset siedemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 grudnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;
3. zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanej kwotę 1.717,27 zł (jeden tysiąc siedemset siedemnaście złotych dwadzieścia siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Koninie) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:
 - a) solidarnie od powodów kwotę 362,93 zł (trzysta sześćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt trzy grosze),
 - b) od pozwanej kwotę 96,47 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści siedem groszy).

SSR Karol Dryjański

Sygn. akt I C 2796/16

UZASADNIENIE

M. B. i G. B. wnieśli o zasądzenie od (...) Spółka Akcyjna na ich rzecz solidarnie kwoty 7.564,50 zł z ustawowymi odsetkami zgodnie z art. 481 kc od dnia 14.12.2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powodowie podnieśli, że na skutek szkody wyrządzonej przez sprawcę objętego ubezpieczeniem u pozwanej właściciel uszkodzonego pojazdu W. G. przez 40 dni korzystał z pojazdu zastępczego, a koszt wynajęcia wyniósł 10.147,50 zł brutto. Poszkodowany przeniósł swe roszczenie odszkodowawcze na (...) Spółkę Cywilną. Pozwana uregulowała jedynie część należności z tytułu odszkodowania.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie solidarnie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności w związku z uszkodzeniem pojazdu W. G., jednak jej zdaniem wskazany przez powodów czas wynajmu pojazdu zastępczego oraz stawka dobowa za najem są zawyżone. Według pozwanej wypłacone dotychczas odszkodowanie w kwocie 2.583 zł jest adekwatnym odszkodowaniem z tytułu wynajęcia pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W wyniku zdarzenia komunikacyjnego z dnia 16.09.2014 r. uszkodzeniu uległ należący do W. G. samochód marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca szkody korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanej.

dowód: bezsporne

W dniu 19.09.2014 r. M. F. i M. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) Spółka cywilna (z siedzibą w J.) wynajęli W. G. (zamieszkałemu w K.) pojazd zastępczy M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Tego samego dnia W. G. przeniósł na M. F. i M. B. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) Spółka cywilna swą wierzytelność wobec pozwanej o odszkodowanie za koszty najmu pojazdu zastępczego.

Pojazd zastępczy został zwrócony 29.10.2014 r. po zakończeniu naprawy samochodu M. o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 06.11.2014 r. (...) s.c. wystawiła pozwanej fakturę za wypożyczenie na okres 40 dni pojazdu zastępczego na kwotę 10.147,50 zł (netto 8.250 + podatek 1.897,50). Termin płatności oznaczono do 13.11.2014 r.

dowód: umowa najmu k. 6 – 10, protokół zdawczo – odbiorczy k. 11, oświadczenie serwisu naprawczego k. 13, faktura k. 14, umowa cesji k. 15

W dniu 13.11.2014 r. pozwana wypłaciła cesjonariuszom odszkodowanie w kwocie 2.583 zł.

dowód: bezsporne

W dniu 11.09.2015 r. M. F. ustąpił ze spółki cywilnej (...). Jednocześnie przystąpił do niej w charakterze wspólnika G. B..

dowód: aneks z dnia 11.09.2015 r. k. 16, informacje z Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności Gospodarczej k. 17 – 19

Uzasadniony czas naprawy pojazdu (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku szkody z dnia 16.09.2014 r. wyniósł 35 dni.

Średnia stawka za dobę wynajmu pojazdu zastępczego wynosi 120 zł brutto.

dowód: opinia biegłego E. R. k. 58 – 66, 86 – 87, 103

Sąd uwzględnił wyniki opinii biegłego z zakresu mechaniki pojazdowej, budowy i technologii maszyn, eksploatacji urządzeń E. R., treść opinii wskazuje bowiem na to, że biegły wnikliwie przeanalizował okoliczności istotne dla wyników jego opracowania, a sformułowane przez niego wnioski są zrozumiałe i w logiczny sposób wynikają z ustaleń, które legły u ich podstaw.

Obie strony kwestionowały opinię biegłego, jednak biegły w dwóch opiniach uzupełniających szczegółowo odniósł się do zarzutów zgłaszanych przez strony, przedstawiając przekonującą argumentację na rzecz wyników swego opracowania, wskutek czego sąd przy ustalaniu stanu faktycznego uwzględnił również wyniki opinii uzupełniających biegłego.

W szczególności podzielić należy stanowisko biegłego, że wskazywany przez stronę powodową cennik jednej z firm wynajmujących pojazdy nie może stanowić wystarczającej podstawy dla ustalenia stawki za dobę najmu pojazdu zastępczego. Z kolei strona pozwana zarzucając uwzględnienie przez biegłego zbyt długiego czasu naprawy pojazdu uszkodowanego pominęła fakt, iż czas naprawy był w kwestionowanej części wypadkową terminu dokonania przez nią oględzin i sporządzenia kosztorysu oraz podjęcia decyzji w sprawie przyjęcia odpowiedzialności. Sąd nie uwzględnił również zarzutów strony powodowej co do ustaleń biegłego w zakresie stawki najmu. Biegły szczegółowo uzasadnił, że ustalając tę stawkę analizował rynek w segmencie odpowiednim dla uszkodzonego pojazdu.

Pozostałe dokumenty w oparciu o które sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budziły wątpliwości sądu, nie były również kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie powodów oparte było na treści art. 822 § 1 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z art. 822 § 4 kc uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W myśl natomiast art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 392, z późn. zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Odpowiedzialność co do zasady nie była kwestionowana przez pozwaną. Strony w istocie różniły się jedynie co do wysokości świadczenia należnego powodom w związku ze zdarzeniem z dnia 16.09.2014 r. Pozwana, w szczególności zarzucała, że dotychczas wypłaciła świadczenie, które w pełni rekompensuje wysokość kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego w związku ze wskazanym wyżej zdarzeniem. Podkreślić należy, że w doktrynie jak orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że dla ustalenia pojęcia szkody ubezpieczeniowej należy sięgać do odpowiednich regulacji zawartych w kodeksie cywilnym. W konsekwencji zastosowanie powinien mieć art. 361 kc, który to przepis wprowadza zasadę pełnego odszkodowania.

Powodowie podnosili, że naprawa pojazdu uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 16.09.2014 r. trwała 40 dni, wskutek czego tyle samo trwało wynajęcie przez uszkodzonego pojazdu zastępczego, a stawka dobową za najem pojazdu zastępczego powinna wynieść 253,68 zł brutto. W oparciu o wyniki opinii biegłego E. R. sąd ustalił, że uzasadniony czas trwania naprawy uszkodzonego pojazdu W. G. powinien wynieść 35 dni, a właściwa stawka dobową najmu pojazdu zastępczego wynosi 120 zł brutto. W konsekwencji świadczenie odszkodowawcze z tytułu najmu pojazdu zastępczego powinno wynieść 4.200 zł. Okolicznością bezsporną był przy tym fakt, iż pozwana wypłaciła już tego tytułu kwotę 2.583 zł. W konsekwencji sąd ustalił świadczenie należne z tytułu dopłaty do odszkodowania od pozwanej na rzecz powodów na kwotę 1.617 zł (4.200 – 2.583).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art. 476 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc i art. 359 § 2 kc.

Szkoda została zgłoszona pozwanej w dniu 16.09.2014 r., a 30-dniowy termin na spełnienie przez pozwanego świadczenia (art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 817 § 1 kc) upływał z dniem 16.10.2014 r. W tej sytuacji żądanie odsetek od zasądzonej kwoty od dnia 14.12.2014 r. należało uwzględnić. Dodać należy, że powodowie żądali zasądzenia odsetek na podstawie art. 481 kc. Do 31.12.2015 r. w zakresie wysokości odsetek w artykule tym przewidziane były odsetki ustawowe, a od 01.01.2016 r. odsetki ustawowe za opóźnienie.

W pozostałym zakresie roszczenie powodów należało oddalić jako nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w punktach 1 i 2 wyroku.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc). Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata (art. 99 kpc).

Z kolei z art. 100 kpc wynika, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Powodowie ponieśli koszty procesu obejmujące:

- 1) wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 2.400 zł,
- 2) opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł,
- 3) opłatę od pozwu w kwocie 379 zł.

Łącznie powodowie ponieśli koszty procesu w kwocie 2.796 zł.

Pozwana poniosła koszty procesu obejmujące:

- 1) wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 2.400 zł,
- 2) opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł,
- 3) zaliczkę na poczet kosztów opinii biegłego w kwocie 500 zł.

Łącznie pozwana poniosła koszty procesu w kwocie 2.917 zł.

Suma kosztów procesu poniesionych przez strony wyniosła 5.713 zł. Powodowie wygrali sprawę w 21% (1.617 : 7.564,50), a pozwana w 79%. W konsekwencji na powodów przypada 79% sumy kosztów procesu, to jest 4.513,27 zł (5.713 x 0,79), a na pozwaną 21% sumy kosztów procesu, to jest 1.199,73 zł (5.713 x 0,21). Pozwana poniosła koszty procesu w kwocie 2.917 zł, to jest o 1.717,27 zł wyższej od przypadającej na nią części tych kosztów, zatem kwotę 1.717,27 zł należało zasądzić od powodów solidarnie na rzecz pozwanej tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 100 kpc orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W toku postępowania powstały koszty sądowe obejmujące koszty sporządzenia opinii przez biegłego E. R. w kwocie 959,40 zł. na poczet tych kosztów pozwana uiściła zaliczkę w kwocie 500 zł. Nieuiszczone koszty sądowe wyniosły zatem 459,40 zł.

Powodowie wygrali sprawę w 21%, a pozwana w 79%, zatem obowiązek zapłacenia nieuiszczonych kosztów sądowych obciąża powodów w 79%, to jest w kwocie 362,93 zł ($459,40 \times 0,79$), a pozwaną w 21%, to jest w kwocie 96,47 zł ($459,40 \times 0,21$).

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł jak w punkcie 4 wyroku.

SSR Karol Dryjański